

Helsinki 2.8.2007

Vaihtoehto EU:lle, puheenjohtaja Mirva Tossavainen:

Arvoisat vieraat

Toivotan teidät lämpimästi tervetulleiksi Pohjoismaisille kansankäräjille tänne Suomeen ja maamme pääkaupunkiin Helsinkiin. On hienoa nähdä teidät täällä tänään. Pohjoismaiset kansankäräjät on järjestetty 12 kertaa aikaisemmin eri puolilla Pohjoismaita. Suomi isännöi kansankäräjiä viimeksi vuonna 1994.

Pohjoismainen yhteistyö ja ajatustenvaihto ovat kansalaisjärjestöille tärkeitä foorumeja yhä nopeammin muuttuvassa maailmassa, kuten myös kansalaisliikkeiden ja järjestöjen vuorovaikutus maailmanlaajuisessa mittakaavassa. Hyvin tärkeäksi vuorovaikutus kansalaisjärjestöjen välillä nousee siinä tilanteessa, jossa eri maiden hallitukset ovat kyvyttömiä käymään avointa ja aidosti kansalaismielipiteitä kuuntelevaa poliittista keskustelua kansalaistensa kanssa. Suomessa tämä näkyy hyvin siinä, että Suomessa esimerkiksi kansalaisten suhtautuminen Euroopan unioniin on muita jäsenmaita kielteisempää, mutta julkisessa keskustelussa tämä seikka koitetaan sivuuttaa sitä vastoin, että aidosti pohdittaisiin kielteisyyden syitä. Jos näitä kielteisyyden syitä uskallettaisiin pohtia avoimesti, nostaisi se keskustelun keskiöön ne syyt, miksi ihmiset ja kansalaiset kokevat Euroopan unionin syystäkin etäiseksi ja epädemokraattiseksi, kansalaismielipiteelle välintäpitämättömäksi byrokraattiseksi organisaatioksi.

Avoimen kansalaiskeskustelun sijaan EU-maiden poliittiset johtajat pyrkivät nimeämään jo monissa kansanäänestyksissä kaatuneen EU:n perustuslaillisen sopimuksen joksikin uudeksi sopimukseksi, joka ei oleellisesti muuttaisi vanhoja, nyt voimassa olevia sopimuksia, vaan keräisi ne ikään kuin yhteen. Tosiasiallisesti nyt työn alla oleva niin sanottu uusi sopimus ei poikkea aiemmasta muussa kuin siinä, että yhteisiä kansallisuustunnuksia, kuten lippua tai laulua ei ole sisällytetty uuteen sopimukseen. Se on aika laiha lohtu tilanteessa, jossa demokraattisesti valitun parlamentin valta pienenee ja epädemokraattisesti valitun komission valta kasvaa. Tämä tarkoittaa samalla sitä, että myös kansalaisten vaikutusmahdollisuudet unionin päätöksentekoon kaventuvat.

Pohjoismaisen hyvinvointimallin voisi sanoa olevan vähintäänkin edistyksellinen hyvinvointimalli. Pohjoismainen hyvinvointimalli on ollut etenkin naisten kannalta edistyksellinen. EU:n perustuslaillinen sopimus, joka turvaa pääasiassa taloudellista kasvua ja kansainvälistä taloudellista kilpailua on tuhoisa pohjoismaisen hyvinvointimallin ja sen tärkeimmän osan, julkisten palvelujen kannalta.

EU:n perustuslaillinen sopimus ja julkiset palvelut ja hyvinvointimallit ovat syvässä ideologisessa ristiriidassa keskenään. Tämä on vakava uhka etenkin ihmisten tasavertaisuudelle ja sukupuolten väliselle tasa-arvolle. Pohjoismaisen hyvinvointivaltion lähtökohtana on sosiaalinen oikeudenmukaisuus ja se, että heikommasta pidetään huolta. Tämän tulisi olla lähtökohtana myös Euroopan unionin politiikassa.

Uskon, että tarvitsemme tulevaisuudessa yhä enemmän kansainvälistä yhteistyötä esimerkiksi ympäristöuhkien ja katastrofien torjunnassa. Tämä asia konkretisoituu etenkin täällä ekologiselta tasapainoltaan järkkyyneen Itämeren rannalla. Kansallisvaltiot eivät voi ratkaista uusia ongelmia samalla tavalla kuin aikaisemmin. Niiden puitteissa voidaan harjoittaa kuitenkin esimerkiksi hyvää sosiaali- ja ympäristöpolitiikka, joka huomioi paikalliset olosuhteet ja tarpeet paremmin.

Meillä on täällä Helsingissä seuraavan viikonlopun aikana mahdollisuus käydä rikasta kansainvälistä kansalaiskeskustelua monesta eri näkökulmasta käsin. Toivotan teidät vielä kerran lämpimästi tervetulleiksi ja toivon, että yhteistyömme viikonlopun aikana tiivistyy entisestään ja sunnuntaina olemme monta ajatusta rikkaampia!

